

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-702/2021-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja KRALJ-CENTAR d.o.o. Zagreb, Markuševačka trnava 12, OIB: 33152051867, kojeg zastupa punomoćnik Luka Tvrdić, odvjetnik u Splitu, Gundulićeva 26, protiv tuženika UNIQA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Planinska ulica 13 A, OIB: 75665455333, kojeg zastupa punomoćnik Nenad Čović, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Budimir & partneri d.o.o. Split, Bihaćka 2A, radi naknade štete, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 23. siječnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 26. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da u roku od petnaest dana isplati tužitelju, na ime naknade imovinske štete, iznos od 33.957,41 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. srpnja 2018. do isplate po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim isti potražuje od tuženika isplatu iznosa od 995,42 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. srpnja 2018. do isplate po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je

obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od petnaest dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 7.977,57 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 5.612,15 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 31. prosinca 2021. podnio ovom sudu tužbu protiv uvodno navedenog tuženika radi naknade štete. Tužitelj u tužbi navodi da se 5. svibnja 2018. dogodila šteta – osigurani slučaj na plovilu 2903 ZD, marke "Mirakul 30", Laura II, u vlasništvu tužitelja i to na način da je došlo do prodora mora u to plovilo. Tužitelj i tuženik da imaju sklopljenu policu kasko osiguranja brodova broj: 0672000732 prema Uvjetima za osiguranje brodova OUKB 1/2017, uz odbitnu franšizu od 7.500,00 kn. Tužitelj nadalje navodi da je predmetnu plovilo bilo vezano u Zadru – Tankerkomerc te da je isti telefonski obaviješten da plovilo tone. Tom prilikom da je došlo do oštećenja pogonskih strojeva, a tuženik da je pristupio pregledu plovila te sačinio izvještaj. Visina štete, po dostavljenim predračunima i računima, da se procjenjuje na iznos od 150.000,00 kn. Tužitelj navodi da se obratio tuženiku zahtjevom u mirnom postupku, ali taj zahtjev da je tuženik neosnovano odbio. Sukladno tome, tužitelj je predložio sudu donijeti presudu kojom će se naložiti tuženiku da, na ime naknade imovinske štete, isplati tužitelju iznos od 150.000,00 kn, a što preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije iznosi 19.908,42 EUR (1 euro = 7,53450 kuna), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. srpnja 2018. do isplate, kao i da mu naknadi troškove ovog parničnog postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu i predložio isti odbiti. Tuženik je naveo da priznaje pasivnu legitimaciju na temelju police osiguranja brodice ili jahte broj: 0672000732, kojim je obuhvaćeno kasko osiguranje plovila Mirakul 30, broj trupa: HRGRGMR301A616. U navedenoj polici

osiguranja da je naznačeno kako su njen sastavni dio Opći uvjeti kasko osiguranja brodica i jahti OUKB 1/2017. Tuženik nadalje navodi da je u članku 2. stavak 2. tih Općih uvjeta određeno da je polovilo obuhvaćeno osiguranjem dok je upisano u očevidnik ili upisnik lučke kapetanije i dok ima valjanu ispravu o sposobnosti za plovidbu. S obzirom na to da navedeno plovilo tužitelja na dan eventualnog nastanka štete, odnosno 5. svibnja 2018. nije imalo valjanu ispravu o sposobnosti za plovidbu (koja je vrijedila do 15. travnja 2018.) to da je stoga očito kako to plovilo navedenog dana nije bilo obuhvaćeno osiguranjem, a zbog čega da je tužbeni zahtjev neosnovan. Tuženik ističe kako nije sporno da mu je tužitelj dostavio prijavu štete u svezi događaja nastalog 5. svibnja 2018., kao i da nije sporno da je ovlašteni procjenitelj tuženika pristupio pregledu plovila. Međutim, u trenutku pregleda desni motor da je već bio izvađen, tako da su neka gumena crijeva s ventila i s auspuha bila skinuta, a čime da je onemogućeno utvrđivanje stanja u trenutku štetnog događaja, odnosno da tehničkim putem nije bilo moguće utvrditi mjesto prodora mora u plovilo. Ovlašteni procjenitelj tuženika da je utvrdio da je trup s donje strane dobar, bez ikakvih ogrebotina, oštećenja, udaraca, zatim da su podvodni ventili na svojim mjestima, da su gumene manžete na spoju Z pogona i motora na trupu broda uredne i mekane te da nema vidljivog mjesta prodora mora u plovilo.

3. Tužitelj se usprotivio iznesenim navodima iz odgovora na tužbu kao neosnovanim, navodeći da se produljenje plovidbene dozvole, sukladno tada važećem Pravilniku o brodicama i jahtama, kao i sada važećem novom pravilniku, obavlja unutar tri mjeseca prije ili nakon isteka upisanog datuma važenja. S obzirom da je nesporno došlo do prodora mora u plovilo tužitelja, a koje je obuhvaćeno policom kasko osiguranja kod tuženika, dakle došlo je do osiguranog slučaja, tužitelj smatra da je stoga tužbeni zahtjev osnovan.

4. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu, dodatno se pozivajući na odredbe članka 4. stavak 1. i članka 45. stavak 1. Pravilnika o brodicama i jahtama koji je bio na snazi 5. svibnja 2018. Isto tako, naveo je da uzrok prodora mora u plovilo nije utvrđen, a u vrijeme kada je ovlašteni procjenitelj tuženika došao na izvid desni motor da je već bio izvađen te su skinuta gumena crijeva, tako da je tuženiku bilo onemogućeno utvrđivanje stanja u trenutku prijavljenog štetnog događaja.

5. Tužitelj je na ročištu od 7. lipnja 2024., kao i podneskom od 3. rujna 2024. preinačio tužbu, odnosno povećao svoj tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika isplatu iznosa od 33.000,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Tuženik se nije protivio samoj preinaci tužbe, već je naveo da se protivi i tako preinačenom tužbenom zahtjevu tužitelja te da ujedno ističe i prigovor zastare, posebice za dio iznad do sada već utuženog iznosa glavnice. Tuženik je naveo i da tužitelj, čak i u slučaju osnovanosti tužbenog zahtjeva, ne bi u okviru naknade imao pravo i na onaj iznos koji bi otpadao na PDV, budući da je tužitelj porezni obveznik te ima mogućnost odbitka PDV-a kao pretporeza.

6. Nakon provedenog vještačenja u ovom predmetu po sudskom vještaku brodstrojarske struke Nevenu Kralju, tužitelj je podneskom od 15. siječnja 2026. ponovno uredio odnosno povećao tužbeni zahtjev navodeći da sada potražuje od tuženika, na ime naknade imovinske štete, isplatu iznosa od 34.952,83 EUR zajedno

sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. srpnja 2018. do isplate, dok je na ročištu od 23. siječnja 2026., a u pogledu stope zateznih kamata na troškove parničnog postupka, dodatno uredio taj tužbeni zahtjev. Dakle, tužitelj je time ponovno preinačio tužbu, a kojoj preinaci tužbe se tuženik nije posebno protivio. S obzirom na navedeno, kao i obzirom na to da je sud smatrao da je isto svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, u skladu s odredbama članka 190. stavak 2., 3. i 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje ZPP) u vezi s člankom 191. stavak 2. ZPP-a, sud je takvu preinaku tužbe iz podneska tužitelja od 15. siječnja 2026. dopustio raspravnim rješenjem od 23. siječnja 2026. Napominje se, da je iz istih razloga dopuštena preinaka tužbe i po prethodnom podnesku tužitelja od 3. rujna 2024., a što je dopušteno rješenjem ovog suda donesenim na ročištu od 3. rujna 2024.

7. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu i to: tuženikove Opće uvjete kasko osiguranja za brodice i jahte broj QUKB 1/2017 (stranice 12-15 spisa), presliku dozvole za plovidbu tuženikove brodice reg.oznake 2903 ZD, imena Laura II (stranice 16-17 spisa), tužiteljevu prijavu štete kasko osiguranja plovila tuženiku od 11. svibnja 2018. (stranice 18-19 i 32-33 spisa), e-mail poruku Hrvoja Marinčića od 4. srpnja 2018. (stranica 20 spisa), fotografije motora tužiteljeve brodice (stranice 27-31 spisa), prijavu nesreće brodice (stranice 34-35 i 38, te 99-104 spisa), rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Lučke kapetanije Zadar od 10. svibnja 2018. (stranica 36 spisa), potvrdu o privremenom oduzimanju isprave (stranica 37 spisa), potvrdu o prijavi primitka nesreće Lučke kapetanije Zadar (stranica 39 spisa), Zapisnik Lučke kapetanije Zadar o izvršenom inspekcijskom pregledu brodice / jahte (stranice 40-41 spisa), račun – otpremnicu broj: 463-01-91 servisa Pinjušić od 21. svibnja 2018. (stranica 42 i 98 spisa), račun Boat Reset d.o.o. Zadar broj 19/1/2 od 29. svibnja 2018. (stranica 43 spisa), predračun Zadar Nautica d.o.o. broj: 007/1/2018 od 16. lipnja 2018. (stranica 44 spisa), policu osiguranja brodice ili jahte broj: 0672000732 (stranice 45-49 spisa), dijelove Pravilnika o brodicama i jahtama te Pravilnika o brodicama, čamcima i jahtama (stranica 50-53 spisa), dopis tuženika tužitelju od 11. srpnja 2018. (stranica 54-55 spisa), izjavu o štetnom događaju Tankerkomerc d.d. - Marina Zadar od 12. svibnja 2018. (stranica 56 spisa), Zapisnik o pregledu tužiteljevog plovila – motorne jahte 2903 ZD, koji je za tuženika sačinio sudski vještak Hrvoje Marinčić, od 19. lipnja 2018. (stranice 59-75 spisa), e-mail poruke tužitelja od 19. srpnja 2018. i Budislava Taraša, direktora Marine Zadar, od 28. srpnja 2018. (stranica 89 spisa). Isto tako, izvedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Hrvoja Marinčića i Emila Ivezića, kao i zz tužitelja Tomislava Kralja, te je provedeno vještačenje po Nevenu Kralju iz Mravinaca, stalnom sudskom vještaku za strojarstvo, cestovni promet, procjenu motornih vozila i plovila. Tužitelj je na ročištu od 8. listopada 2024. odustao od prijedloga za saslušanje svjedoka Budislava Taraša, Jose Miletića i Ivana Maruna.

8. Na temelju ocjene svakog od izvedenih dokaza zasebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

9. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

10. Predmet ovog spora je, a sukladno konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska tužitelja od 15. siječnja 2026., zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 34.952,83 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. srpnja 2018. do isplate, a koji iznos tužitelj potražuje od tuženika na ime isplate osigurnine odnosno naknade štete koja je 5. svibnja 2018. nastala na tužiteljevoj brodici reg. oznake 2903 ZD, modela Mirakul 30, imena Laura II, prodorom mora u brodicu, a koja brodica tužitelja je u to vrijeme bila kasko osigurana kod tuženika policom osiguranja brodice ili jahte broj 0672000732.

11. Između stranaka u ovom postupku nije bilo sporno da su tužitelj kao ugovaratelj osiguranja i osiguranik te tuženik kao osiguratelj sklopili ugovor o kasko osiguranju brodice u vlasništvu tužitelja i to brodice tipa Mirakul 30, broj trupa: HRGRGMR301A616. Prema polici osiguranja brodice ili jahte broj: 0672000732, početak osiguranja je bio 14. travnja 2018., a istek osiguranja 14. travnja 2019. Iz police osiguranja je razvidno i da je u odnosu na kasko osiguranje brodice ili jahte ugovoren iznos osiguranja od 751.980,00 kn, uz ugovorenu odbitnu franšizu (samopridržaj) od 7.500,00 kn, kao i da su sastavni dijelovi ugovora o osiguranju, između ostalog, Opći uvjeti kasko osiguranja brodice i jahti broj OUKB 1/2017 (dalje u tekstu: Opći uvjeti).

12. Nadalje, nije bilo sporno ni to da je u svezi štetnog događaja od 5. svibnja 2018. tužitelj dostavio tuženiku prijavu štete, kao i da je ovlašteni procjenitelj tuženika Hrvoje Marinčić pristupio pregledu predmetne brodice nakon nastanka štetnog događaja. Isto tako nije sporno ni da tuženik nije prihvatio tužiteljev zahtjev za naknadu štete, niti da je tužitelju isplatio bilo koji iznos štete povodom tog štetnog događaja.

13. Tuženik je prvenstveno osporio tužbeni zahtjev tužitelja navodeći da predmetno plovilo tužitelja, koje je obuhvaćeno policom kasko osiguranja broj: 0672000732, u vrijeme nastanka štete, odnosno 5. svibnja 2018., nije imalo valjanu ispravu o sposobnosti za plovidbu, a iz čega proizlazi da isto toga dana nije bilo obuhvaćeno osiguranjem, sve to sukladno članku 2. stavak 2. Općih uvjeta. Tuženik je također istakao i prigovor zastare predmetne tražbine.

14. Prije svega valja navesti da se prema članku 923. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22, dalje: ZOO), odredbe odsjeka 27. ZOO-a (ugovor o osiguranju) neće primjenjivati na pomorska osiguranja, a ni na druga osiguranja na koja se primjenjuju pravila o pomorskom osiguranju, kao ni na osiguranja u zračnom prometu, osiguranja tražbina te na odnose iz reosiguranja.

15. S obzirom da predmetni spor proizlazi iz pomorskog osiguranja, to se stoga u ovom postupku primjenjuju odredbe Pomorskog zakonika (Narodne novine broj 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15 i 17/19, dalje: PZ) koje reguliraju ugovor o pomorskom osiguranju. Člancima 684. do 747.d PZ-a regulirane su odredbe o ugovoru o pomorskom osiguranju, a prema članku 684. stavak 5. PZ-a te odredbe se primjenjuju i na osiguranje jahti i brodice.

16. Člankom 712. stavak 1. PZ-a propisano je da se u slučaju oštećenja osiguranog predmeta ili gubitka jednoga njegova sastavnog dijela iz osiguranja nadoknađuje šteta u visini troškova nužnih za popravak i dovođenje osiguranog predmeta u prvobitno stanje, ali ne iznad osigurane svote.

17. Prema članku 730. PZ-a, ako se oštećeni brod popravi ili izgubljeni dijelovi trupa broda, strojeva, uređaja, opreme ili zaliha zamijene, iz osiguranja se nadoknađuje šteta u visini stvarnih troškova nužnih za popravak broda ili zamjenu dijelova, ali ne i šteta zbog gubitka vrijednosti broda do kojeg je došlo unatoč obavljenim popravcima i zamjeni dijelova.

18. Odredbom članka 721. PZ-a propisano je da je osiguravatelj dužan naknadu iz osiguranja platiti u roku od mjesec dana pošto mu osiguranik dostavi odštetni zahtjev u skladu s člankom 720. ovoga Zakonika, sa svim podacima i dokumentacijom kojima se utvrđuje njegova obveza iz ugovora o osiguranju.

19. Odredbom članka 2. stavak 2. Općih uvjeta propisano je da je plovilo obuhvaćeno osiguranjem dok je upisano u očevidnik ili upisnik lučke kapetanije i dok ima valjanu ispravu o sposobnosti za plovidbu. Prema stavku 3. tog članka Općih uvjeta, odredba iz prethodnog stavka tog članka ne vrijedi za plovilo koje po važećim propisima ne mora biti upisano u očevidnik ili upisnik, niti mora imati valjanu ispravu o sposobnosti za plovidbu i plovilo na kojem se obavljaju radovi potrebni za dobivanje dokumentacije potrebne za upis u očevidnik ili upisnik.

20. Prema članku 4. Općih uvjeta, kojim je određen opseg pokrića, u stavku 1.1. je navedeno da osiguratelj odgovara za gubitak i oštećenje predmeta osiguranja u svim slučajevima pomorske nezgode, nasukanja, prodiranja vode u plovilo, potonuća, udara o tlo, loma / nakrivljenja / savinuća jarbola, buma i kružnih jarbola, kidanja pomičnih i nepomičnih oputa.

21. Prema članku 7. točka 3. Općih uvjeta, osiguratelj ne isplaćuje naknadu za štete nastale zbog nedostatne posade, neispravne opreme ili zbog toga što osigurano plovilo nije sposobno za plovidbu.

22. Uvidom u presliku dozvole za plovidbu predmetne tužiteljeve brodice reg.oznake 2903 ZD, modela Mirakul 30, broja trupa HRGRGMR301A616, imena Laura II, utvrđeno je da je u istoj kao vlasnik upisan tužitelj, zatim da je ta dozvola izdana 20. travnja 2016. te da je u odnosu na valjanost dozvole upisano da ista vrijedi do 15. travnja 2018.

23. Iz spisu priloženih isprava je također razvidno da je tužitelj nadležnoj lučkoj kapetaniji Zadar podnio prijavu nesreće brodice reg.oznake 2903 ZD, u kojoj je navedeno da se nesreća dogodila 5. svibnja 2018. u Zadru, za vrijeme dok je brodica bila privezana uz obalu, te je kao vrsta nesreće navedeno: naplavljivanje / prodor vode.

24. Iz zapisnika o izvršenom inspekcijskom pregledu brodice / jahte Lučke kapetanije Zadar od 6. svibnja 2018. za predmetnu brodicu tužitelja, razvidno je da je istim utvrđeno djelomično naplavljivanje i prodor mora na vezu u marini

Tankerkomerc u Zadru od 5. svibnja 2018., a nakon podizanja iste na suho 6. svibnja 2018. inspekcijskim pregledom da je utvrđeno kako nema vidljivih oštećenja trupa brodice, kao i da prilikom naplavljivanja nije bilo ozlijeđenih, kao ni oštećenja mora ili okoliša. Razvidno je i da je rješenjem Lučke kapetanije Zadar od 10. svibnja 2018. zabranjeno isplavljavanje predmetne brodice dok se ne obavi izvanredni tehnički pregled brodice radi utvrđivanja njene sposobnosti za plovidbu u pogledu konstrukcije, plovnih svojstava, porivnih i drugih uređaja i ostale opreme zbog naplavljivanja brodice, a sve to sukladno zapisniku o izvršenom inspekcijskom pregledu.

25. Nadalje, iz tužiteljeve prijave štete kasko osiguranja plovila od 11. svibnja 2018. proizlazi je da je tužitelj obavijestio tuženika o nastanku štetnog događaja od 5. svibnja 2018., u kojoj prijavi štete je navedeno da se ista dogodila u marini Zadar – Tankerkomerc.

26. Iz dopisa tuženika tužitelju od 11. srpnja 2018. razvidno je da je povodom tužiteljevog postavljenog odštetnog zahtjeva tuženik odgovorio da nema njegove obveze za isplatu naknade štete, a obzirom na činjenicu da na dan nastanka štete plovilo nije imalo valjanu plovidbenu dozvolu. Također je navedeno i da uzrok prodora mora u plovilo nije utvrđen, kao i da ukoliko se dostave objektivni dokazi da je u trenutku nastanka štete plovilo bilo potpuno tehnički ispravno te se isto tako dokaže uzrok potonuća, kao i sve relevantne činjenice na okolnost eventualne odgovornosti za nastanak štetnog događaja, da će onda tuženik ponovno odlučivati o odštetnom zahtjevu.

27. Pregledom dopisa – izjave po štetnom događaju Tankerkomerc d.d. – Marina Zadar od 12. svibnja 2018. utvrđeno je da se u istom navodi kako su 5. svibnja 2018. u 12:15 sati, prilikom obilaska marine na gatu D, djelatnici te marine Ivan Maruna i Josip Miletić primijetili da je došlo do prodora mora u m/b Laura II – 2903 ZD te da se zbog opasnosti od potapanja hitno pristupilo spašavanju na način da se sa pumpom za ispumpavanje iz unutrašnjosti plovila izbacivala tekućina. Nakon toga, brod da je dotegljen do dizalice i podignut na operativnu obalu. O svemu tome telefonski da je obaviješten vlasnik plovila koji je pozvan da dođe u marinu radi daljnjeg postupanja.

28. Iz zapisnika o pregledu tužiteljevog plovila 2903 ZD od 18. lipnja 2018., a koji pregled je izvršio i zapisnik sastavio tuženikov procjenitelj – stalni sudski vještak Hrvoje Marinčić, je razvidno da je isti izvršio pregled tužiteljevog plovila 10. svibnja 2018. u prostoru servisa Zadar Nautica d.o.o. u Kožinu te da je tom prilikom ustanovio da je uzrok štete prodor mora. Kao datum nastanak štete naveden je 5. svibnja 2018., a mjesto nastanka štete Marina Tankerkomerce. U tom zapisniku su dani i podaci o pregledanoj brodici pa je tako razvidno da se radi o motornoj jahti, oznake 2903 ZD, modela Mirakul 30, duljine 9,20 m, širine 3,05 m, god. proizvodnje 2016., broja trupa HR-GRGMR301A616. Prilikom pregleda plovilo je bilo na suhom u servisu. Naveden je opis zatečenog stanja plovila iz kojeg proizlazi da je došlo do prodora mora u plovilo te da je more prodrlo i u prostor ispred pregrade strojarnice, da je nabubrena oplata interijera, kao i vrata wc-a. Utvrđena su i oštećenja motora, odnosno dijelova motora. U zapisniku je dan i troškovnik za popravak potopljenih motora u ukupnom iznosu od 267.432,67 kn, kao i troškovnik za zamjenu potopljenih

motora u ukupnom iznosu od 281.400,00 kn, u koje iznose nije uračunat PDV. Procjenitelj Hrvoje Marinčić je u napomeni naveo, a obzirom na činjenicu da je strojarnica plovila bila potopljena te na relativno malu razliku u iznosu između popravka motora i ugradnje novih motora, da je njegova preporuka da se odobre novi motori. Razlog tome je i što nakon popravka motora i ugradnje kompletno nove instalacije postoji opasnost da se zbog utjecaja mora i soli otvore dodatne stavke za popravak. Uz taj zapisnik priložene su i fotografije predmetnog tužiteljevog plovila koje su sačinjene prilikom pregleda.

29. Sud je tijekom postupka, na ročištima od 3. rujna 2024. i 8. listopada 2024., izveo dokaze saslušanjem svjedoka Hrvoja Marinčića i Emila Ivezića, te saslušanjem zz tužitelja Tomislava Kralja.

30. Svjedok Hrvoje Marinčić je u svom iskazu naveo da je u svojstvu stručnog suradnika tuženika, kao stručni procjenitelj, izvršio pregled predmetne brodice nakon što je došlo do nastanka pomorske nezgode. Naveo je i da je sudski vještak za brodogradnju. Nakon što je zaprimio poziv od strane tuženika, koji da ga je obavijestio da je zaprimljena prijava štete na predmetnoj brodici, telefonskim putem da je kontaktirao direktora ili vlasnika tužitelja te da mu je preporučio da je potrebno što prije izvaditi more iz broda kako bi se šteta što više smanjila. Nekoliko dana nakon tog razgovora da je pristupio pregledu brodice. Brodica da je bila izvađena iz mora te odvedena u mjesto Kožino, kraj Zadra, u jedan servis, a na kojem mjestu da je brodicu pregledao te da je radi uzroka prodora mora u brodicu pregledavao trup, spoj pogona i motora na krmenom zrcalu te ostalo podvozje broda. Međutim, da nije mogao uočiti gdje je točno, odnosno na kojem mjestu more prodrlo u brodicu. U trenutku kada je vršio pregled predmetne brodice, jedan od motora da je bio izvađen iz brodice, dok je drugi još bio unutra. Svjedok je nadalje naveo da je utvrdio da su podvodni ventili na motoru funkcionirali, dok su gumena crijeva s ventila motora bila skinuta, a možda da je i peta motora bila skinuta, ali da nije siguran. Iskazao je i da je utvrdio da su oba motora bila potopljena pod morem te da se u unutrašnjosti brodice vidjela razina do koje je more prodrlo. Također cijela strojarnica da je bila potopljena, a isto tako da je bio potopljen i dio interijera brodice. O svemu navedenom da je sastavio pisano izvješće koje je dostavio tuženiku. Naveo je i da se sjeća da je u tom izvješću dao dvije varijante sanacije štete i to ili popravak potopljenih motora ili zamjenu istih.

31. Odgovarajući na posebna pitanja punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao i da je osim vađenja mora iz broda, a kako bi se primarno smanjila šteta kod prodora mora u brodicu, potrebno još svakako oprati motor slatkom vodom te skinuti injektore i oprati motor iznutra, jer more odnosno sol da jako brzo djeluje na sve dijelove motora s vanjske i unutrašnje strane. Naveo je i da je radi obavljanja tih radova svakako lakše oprati motore kad su izvan broda, a to pogotovo u odnosu na tip brodice kakav je u konkretnom slučaju, jer da je njena unutrašnjost izuzetno skućena. Za vađenje motora broda da je isto tako potrebno odvojiti gumena crijeva. Osim potopljenih motora, svjedok je naveo da je prilikom pregleda utvrdio da je šteta nastala i na drugim dijelovima broda te da je osim strojarnice koja je bila u potpunosti potopljena, more prodrlo i u kabinu te wc brodice do razine od nekih 20-30 cm, a u svom pisanom izvješću da je naveo da je nastala šteta na interijeru te da je potrebno

izvršiti zamjenu dijela drvenih obloga, ali da nije detaljnije naveo o kojoj bi se točno šteti i na kojim dijelovima interijera radilo.

32. Svjedok Emil Ivezić je iskazao da je osnivač i direktor društva Zadar nautika d.o.o., a koje društvo da se bavi servisiranjem i popravkom te odlaganjem brodova, nautičkim charterom i dr. Naveo je da ga je u 2018. nazvao zz tuženika, gospodin Kralj, tražeći od njega da dođe u marinu Tankerkomerc u Zadru, gdje se na vezu nalazio brod tužitelja imena "Laura II", jer da su ga obavijestili iz marine da je brod potopljen. Svjedok je iskazao da je taj brod inače kod njih bio na zimskom suhom vezu. Kada je došao u marinu, svjedok da je uočio da je predmetni brod dobrim dijelom pod morem, ali da ga zaštitari iz marine nisu pustili da priđe brodu. Nakon što su djelatnici marine brod izvadili na suho te ispumpali more, nekoliko dana nakon toga da je taj brod preuzeo te da ga je odveo u Kožino, gdje njegova firma ima servis i prostor za suhi vez. Odmah po dolasku broda u Kožino da su kontaktirali ovlaštenog procjenitelja tuženika, prezimena Marinčić, a koji da ih je uputio da izvade motore iz broda te da ih isperu slatkom vodom, radi smanjenja štete na motorima. Također, taj procjenitelj tuženika da ih je uputio i da ispune brod vodom kako bi utvrdili gdje je došlo do prodora vode u plovilu. Međutim, brod da nigdje nije puštao tako da mu nije bilo poznato zbog čega je došlo do prodora mora u brod na vezu u marini. Svjedok je nadalje iskazao da može potvrditi da s vanjske strane, a i unutrašnje strane trupa broda nije bilo vidljivih oštećenja, a dvije tzv. "z-noge" da su bile uredne te da kroz njih također nije došlo do prodora mora u unutrašnjost plovila. Iskazao je i da je njegovo društvo nakon toga izvršilo popravak dva motora na predmetnom brodu tužitelja te da su obavljene i radnje pranja, čišćenja, promjene turbina, alnasera i sve druge potrebne radnje. Naveo je kako se sjeća da su turbine zapravo popravljane kod obrta Pinjušić iz Zagreba. Sve ove radnje koje je obavio na tužiteljevom brodu, a koje da su iznosile između 15 i 20 tisuća eura, da mu nisu plaćene, a to iz razloga što ni tužitelju osiguranje nije nadoknadilo štetu.

33. Odgovarajući na posebna pitanja stranaka, svjedok Ivezić je naveo da je vezano za obavljene radove na brodu tužitelja, tužitelju najprije ispostavio predračun, a nakon toga da misli i račun. Račun da je ispostavljen u 2018. ili 2019., a tužitelj da mu je odgovorio da će mu račun moći platiti nakon što mu osiguranje nadoknadi štetu. Svjedok je naveo i da je po telefonskoj uputi procjenitelja Marinčića, a prije njegovog dolaska, desni motor izvađen iz broda i ispran, a nakon dolaska tuženikovog procjenitelja da je izvađen i lijevi motor broda. Izjavio je i da su u plovilo vraćeni isti motori, dakle da nisu nabavljeni novi, a sve potrebne dijelove za popravak i zamjenu dijelova postojećih motora da je nabavio tužitelj. Naveo je i da je cijeli postupak popravka broda obavljen kod njega te da je nakon tog popravka brod spušten u more. Iskazao je i mu djelatnici marine Tankercommerce nisu dopustili da se motori isperu odmah nakon izvlačenja broda iz mora, a da mu čak nisu dopustili ni da priđe brodu.

34. Zz tužitelja Tomislav Kralj je izjavio da su ga u svibnju 2018. telefonskim putem kontaktirali iz marine Tankercommerce i obavijestili da je došlo do potapanja njegovog broda Laura II te da je more prodrlo u plovilo dok se nalazilo na vezu u toj marini. Brod da je sa suhog veza premješten u marinu i spušten u more tri tjedna ili mjesec dana prije tog događaja. Nakon što su ga o navedenom obavijestili, zz tužitelja je naveo da se iz Zagreba uputio prema marini u Zadru te da je isto tako

kontaktirao gospodina Ivezića, a koji je ranije servisirao taj brod i koji ima radionicu u Zadru. Po njegovom dolasku u marinu, predmetni brod da je već bio izvađen na suhi vez od strane djelatnika marine te da je u brodu i dalje bilo prisutno more, i to nekih 30 do 40 cm tako da su donji dijelovi motora bili pod morem. Djelatnici marine da nisu dopustili da se dalje ispumpava more u samoj marini te da motore isperu slatkom vodom. Sam događaj da je prijavljen Lučkoj kapetaniji u Zadru, koji da su o tome sastavili zapisnik. Dva do tri dana nakon toga, brod da je iz marine prevezen u Kožino, u prostore društva Zadar Nautika d.o.o. u vlasništvu Emila Ivezića, radi servisa i popravka. Plovilo da je u konačnici popravljeno u tom servisu. Tužitelj da je u 2019. taj brod vratio proizvođaču, jer je od istog kupio novi brod, dakle radilo se o zamjeni staro za novo uz nadoplatu. Zz tužitelja je naveo i da mu djelatnici u marini do danas nisu naveli razlog niti mu objasnili kako i zbog čega je došlo do prodora mora u predmetno plovilo, a niti da je to isto utvrdio gospodin Ivezić, kao ni procjenitelj tuženika gospodin Marinčić. Također je izjavio da se ne može točno izjasniti koliko je ukupno koštao popravak predmetnog broda, ali da misli da je isti iznosio ukupno između 20 i 30 tisuća EUR. Iskazao je i da tužitelj nije podmirio sve troškove popravka predmetnog broda te da su ostali dužni za izvršeni rad gospodinu Iveziću odnosno društvu Zadar Nautika d.o.o., a koje društvo da nije od njih ovrhom potraživalo naplatu računa, jer da su se dogovorili da će račun biti plaćen po naknadi štete od osiguranja. U odnosu na vrijednost predmetnog broda u 2019., kada je taj brod vraćen i kupljen novi brod, zz tužitelja je naveo da je cijena novog kupljenog broda, a koji je bio veći od Mirakula 30, iznosila oko 250.000,00 EUR, dok je učešće odnosno vrijednost predmetnog broda procijenjena na iznos od oko 70-80 tisuća EUR.

35. Stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na iskaze saslušanih svjedoka i zz tužitelja, a njihove iskaze kao vjerodostojne je prihvatio i ovaj sud, budući da ti iskazi nisu u međusobnoj suprotnosti, niti su u suprotnosti s pisanim ispravama dostavljenim u spis.

36. Sud je na prijedlog tužitelja, a na okolnost uzroka i načina nastanka štete na tužiteljevom plovilu, kao i visini nastale štete, odredio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku brodstrojarske struke. U svom pisanom nalazu i mišljenju od 5. ožujka 2025. sudski vještak Neven Kralj u bitnom je naveo da se predmetno plovilo „Mirakul 30“, reg.oznake i broja 2903 ZD, neposredno prije potonuća nalazio na stalnom vezu u marini „Tankerkomerc“ u Zadru. Nakon havarije i djelomičnog potonuća, predmetno plovilo da je izvađeno na suhi vez u servis „Zadar Nautica“ d.o.o u Kožinu, gdje je u trenutku pregleda od strane procjenitelja osiguravajućeg društva utvrđeno da je desni motor izvađen iz plovila, dok je lijevi motor u trenutku pregleda još bio u plovilu. Prema iskazu vlasnika servisa „Zadar Nautica“ Emila Ivezića, nakon vađenja predmetnog plovila, a po nalogu procjenitelja osiguravajućeg društva, da je obavljen pokus nalijevanja broda sa unutarnje strane slatkom vodom, da bi se utvrdio uzrok potonuća odnosno uzrok prodora mora, gdje je nakon nalijevanja utvrđeno da nema izlaska tekućine iz unutarnjeg dijela plovila kroz otvore na trupu broda. Kako je desni motor prije pregleda izvađen iz plovila, gumeno crijevo pumpe mora desnog motora i crijevo auspuha desnog motora da je demontirano i izvađeno iz plovila. Z pogoni da su bez vidljivih oštećenja, sa neoštećenim gumenim manžetama i urednim spojevima. U strojarnici da su vidljivi tragovi do koje je razine strojarnica bila potopljena, dok je sa vanjske strane trupa vidljiva vodena linija na

kojoj je plovilo bilo pozicionirano u trenutku kada se krenulo sa spašavanjem. Na vanjskom podvodnom dijelu trupa da nisu zatečena nikakva oštećenja. Isto tako da je vidljivo da se more iz strojarnice prelilo u kabinski prostor, gdje je došlo do bubrenja namještaja. Svi ventili podvodnog dijela trupa da su uredni i bez vidljivih nedostataka. Na temelju svega utvrđenog nakon pregleda predmetnog spisa, a gdje nisu pronađeni nedostaci na podvodnom dijelu trupa koji bi se mogli povezati sa potonućem predmetnog plovila, sudski vještak Neven Kralj je naveo da nije moguće definirati gdje je i zbog kojeg razloga došlo do prodora mora u predmetno plovilo, što je uzrokovalo djelomično potonuće.

37. U odnosu na visinu nastale štete, vještak Neven Kralj je naveo da u spisu nema ukupnog računa sanacije plovila, osim računa broj 463-01-91 u ukupnom iznosu od 3.780,00 kn (bez PDV-a) koji se odnosi na sanaciju dva turbo punjača. Na temelju podataka iz pregleda plovila od strane ovlaštenog procjenitelja tuženika, sudski vještak je dao troškovnik popravka kako slijedi: dizanje i spuštanje plovila u more nakon popravka u iznosu od 318,53 EUR, prijevoz plovila do servisa i nakon popravka nazad u marinu u iznosu od 371,62 EUR, vađenje oba motora, ispiranje motora slatkom vodom izvana, defektaža motora, ispiranje oba motora motornim uljem iznutra, sastavljanje i ugradnja oba motora u iznosu od 5.468,17 EUR, vađenje agregata, defektaža, reparatura i ponovna ugradnja agregata u iznosu od 663,61 EUR, čišćenje i servisiranje električnih instalacija u iznosu od 597,25 EUR, Reparacija ubrizgača goriva u iznosu od 650,34 EUR, izrada i ugradnja drvenih obloga interijera u iznosu od 2.389,02 EUR. Zatim, dijelovi za zamjenu i to: novi ubrizgači (3 komada) u iznosu od 1.652,39 EUR, starter (2 komada) u iznosu od 706,31 EUR, alternator (2 komada) u iznosu od 1.154,68 EUR, razvodni mehanizam (remenje sa nosačima) u iznosu od 796,33 EUR, centralna jedinica motora (2 komada) u iznosu od 6.007,97 EUR, manžete auspuha i kardana, ležajevi i sajle u iznosu od 617,16 EUR, kabeli, senzori, senzori turbine, visokotlačne pumpe goriva u iznosu od 12.205,69 EUR, punjač akumulatora u iznosu od 663,61 EUR, akumulatori (4 komada) u iznosu od 690,15 EUR. Naprijed navedeni troškovi popravka te troškovi dijelova za zamjenu da sveukupno iznose 34.952,83 EUR (bez PDV-a).

38. U svom usmenom iskazu danom na ročištu od 23. siječnja 2026., sudski vještak Neven Kralj je naveo da u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja koje je dostavio u spis te je dodatno naveo kako procjena visine nastale štete, a koju je dao i ovlašteni procjenitelj tuženika, u iznosu od 34.952,83 EUR predstavlja realnu tržišnu vrijednost rada i dijelova potrebnih za sanaciju štete na predmetnom plovilu. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tuženika, je li moguće da bi trošak popravka iznosio između 20.000,00 i 30.000,00 EUR kako je to iskazao zz tužitelja na ročištu od 8. listopada 2024., sudski vještak je odgovorio da su u pisanom nalazu i mišljenju, a što je i sam procjenitelj tuženika realno procijenio, navedeni svi dijelovi za popravak zajedno sa radom te da su isti potpuno realni za sanaciju štetnog događaja.

39. Stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Nevena Kralja, a taj nalaz i mišljenje prihvatio je i ovaj sud kao jasno, objektivno i izrađeno u skladu s pravilima struke te u skladu s ispravama koje su dostavljene u spis.

40. Kao što je to već naprijed navedeno, tuženik je u konkretnom slučaju priznao pasivnu legitimaciju na temelju police osiguranja brodice ili jahte broj: 0672000732 kojom je obuhvaćeno kasko osiguranje tuženikovog plovila Mirakul 30 broj trupa: HRGRGMR301A616. Dakle, između stranaka nije bilo sporno da je u vrijeme nastanka štete na navedenom plovilu tužitelja, odnosno nastanku osiguranog slučaja koji se dogodio 5. lipnja 2018. to plovilo tužitelja bilo osigurano policom kasko osiguranja kod tuženika.

41. Iz naprijed navedenih i izvedenih dokaza sud je utvrdio da je 5. lipnja 2018. došlo do prodora mora u plovilo tužitelja marke Mirakul 30, imena Laura II i to za vrijeme dok se to plovilo nalazilo na vezu u marini Tankerkomerc d.d. u Zadru. S obzirom da je tom prilikom došlo do prodora mora u plovilo, to se stoga radilo o osiguranom slučaju u smislu odredbi članka 4. stavak 1. točka 1. tuženikovih Općih uvjeta. Da je zaista toga dana došlo do prodora mora u plovilo sud je utvrdio iz naprijed navedenih isprava koje su stranke dostavile u spis, kao i iz iskaza saslušanih svjedoka i zz tužitelja. Isto tako, iz izvješća tuženikovog ovlaštenog procjenitelja Hrvoja Marinčića također je razvidno da je do štete na plovilu tužitelja došlo zbog prodora mora u plovilo. Dakle, iz navedenog je utvrđeno da se za vrijeme važenja kasko police osiguranja brodice ili jahte dogodio osigurani slučaj na plovilu tužitelja, na način da je za vrijeme dok je to plovilo bilo privezano u marini u Zadru došlo do prodora mora u to plovilo, te da je tom prilikom došlo do nastanka štete na pogonskim strojevima odnosno motorima plovila, kao i na dijelu interijera tog plovila.

42. U odnosu na tuženikovo osporavanje tužbenog zahtjeva iz razloga što plovilo tužitelja na dan nastanka štete, odnosno osiguranog slučaja od 5. svibnja 2018. nije imalo valjanu ispravu o sposobnosti za plovidbu, a zbog čega bi po tuženiku postojali razlozi za isključenje njegove odgovornosti u smislu članka 2. stavka 2. Općih uvjeta, navodi se da između stranaka nije bilo sporno, a što je razvidno i iz dostavljene preslike dozvole za plovidbu tužiteljeve brodice imena Laura II, reg. oznake 2903 ZD, da je u toj dozvoli navedeno da ista vrijedi do 16. travnja 2016.

43. Međutim, u svezi s tim je potrebno navesti i da je, u skladu s odredbama Pravilnika o brodicama i jahtama (Narodne novine broj 27/05, 57/06, 80/07, 3/08, 18/09, 56/10, 97/12, 137/13, 18/16, 72/17, 17/19, 8/20) te Pravila za statutarnu certifikaciju brodica i jahti (Narodne novine broj 19/16, dalje Pravila) i to točke 3.2.1. i 6.1.1. u vezi s točkom 6.1.3. priloga III. tim Pravilima te točke 4.8. priloga IV. tim Pravilima, a koji propisi su bili na snazi u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, kao i sukladno odredbama važećeg Pravilnika o brodicama, čamcima i jahtama (Narodne novine broj 13/20, 52/20 i 144/21) i to točke 6.1. dodatka 11 odnosno točke 4.2.3. dodatka 12, propisano da je za produljenje isprave (svjedodžbe odnosno dozvole) o sposobnosti za plovidbu brodice ili jahte potrebno obaviti redovni pregled iste, a koji se obavlja unutar tri mjeseca prije ili tri mjeseca nakon dospijeca godišnjice izdavanja isprave o sposobnosti za plovidbu, a nakon kojeg zadovoljavajuće obavljenog redovnog pregleda se potvrđuje valjanost postojeće dozvole za plovidbu brodice odnosno postojeće svjedodžbe o sposobnosti jahte za plovidbu. Prema tome, tužitelju u vrijeme nastanka osiguranog slučaja od 5. svibnja 2018. još nije bio istekao rok od tri mjeseca za obavljanje redovnog pregleda, koji je potreban za produljenje valjanosti postojeće dozvole za plovidbu.

44. Pored toga, potrebno je navesti i da je u vrijeme sklapanja ugovora o osiguranju odnosno izdavanje police osiguranja, a koja je izdana 9. travnja 2018., tužitelj kao ugovaratelj osiguranja i osiguranik za predmetno plovilo imao važeću plovidbenu dozvolu, koja je istekla nakon izdavanja te police, a prije nastupa osiguranog slučaja. Tuženik nije dokazao, a niti je sud tijekom postupka utvrdio da bi istek dozvole za plovidbu brodice bio u bilo kakvoj uzročnoj vezi s nastankom osiguranog slučaja. Uzimajući u obzir da je do nastupa osiguranog slučaja, odnosno do prodora mora u tužiteljevo plovilo došlo za vrijeme dok se to plovilo nalazilo na vezu u marini Tankerkomerc u Zadru, to stoga, po ocjeni ovog suda, okolnost što je plovidbena dozvola istekla nakon sklapanja ugovora o osiguranju, a prije nastupa osiguranog slučaja, nije razlog za isključenje odgovornosti tuženika po predmetnoj polici u smislu odredbi članka 2. stavak 2. u vezi s člankom 7. stavak 1. točka 3. Općih uvjeta, jer se nije radilo o plovidbenom događaju na moru. Dakle, osigurani slučaj se nije dogodio prilikom plovidbe na moru, već za vrijeme dok se plovilo nalazilo privezano na vezu u lučici odnosno marini, pa stoga okolnost što je dozvola za plovidbu koja je bila važeća u vrijeme zaključenja police osiguranja istekla prije nastupa osiguranog slučaja ne isključuje obvezu tuženika na isplatu naknade iz osiguranja (tako i Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ-96/2023-3 od 23. svibnja 2023.).

45. Nadalje, činjenica da ni od strane tužitelja niti djelatnika Lučke kapetanije u Zadru, kao niti od strane tuženikovog procjenitelja Hrvoja Marinčića te sudskog vještaka u ovom predmetu Nevena Kralja nije utvrđeno kako je i zbog čega došlo do prodora mora u predmetno plovilo tužitelja, ne utječe na obvezu tuženika na isplatu naknade iz osiguranja, jer ostaje utvrđena činjenica, koja je od svih navedenih potvrđena, da je kritične prigode doista došlo do prodora mora u plovilo tužitelja te da je uslijed toga nastala šteta na tom plovilu, dakle da je došlo do nastanka osiguranog slučaja. S tim u svezi potrebno je navesti i da nisu osnovani navodi tuženika da bi tužitelj spriječio odnosno onemogućio tuženika u utvrđivanju stanja brodice u trenutku nastanka štetnog događaja, jer je isti do dolaska tuženikovog procjenitelja izvadio desni motor, kao i neka gumena crijeva s ventila ili auspuha. Ovo stoga što je iz iskaza saslušanih svjedoka i to prvenstveno Hrvoja Marinčića te Emila Ivezića razvidno da je upravo po uputi tuženikovog procjenitelja, a radi smanjenja štete na motorima brodice, iste bilo potrebno što prije isprati slatkom vodom, a što se u konkretnom slučaju moglo učiniti najbolje vađenjem motora iz broda.

46. U odnosu na tuženikov prigovor zastare utužene tražbine, ističe se da je i taj prigovor sud ocijenio neosnovanim. Naime, u konkretnom slučaju se na zastaru predmetne tražbine primjenjuje odredba članka 724. PZ-a, prema kojoj tražbine iz ugovora o osiguranju zastarijevaju za pet godina, a ta zastara u konkretnom slučaju počinje teći od prvog dana poslije proteka kalendarske godine u kojoj je nastala tražbina (članak 724. stavak 2. točka 3. PZ-a). Budući da je u konkretnom slučaju do osiguranog slučaja došlo 5. svibnja 2018., kada je i nastala tražbina po osnovi isplati osigurnine, zastara za istu je počela teći 1. siječnja 2019. S obzirom na to da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 31. prosinca 2021. to je stoga očito da nije nastupila zastara predmetne tražbine. U odnosu na tužiteljevu preinaku tužbe odnosno povećanje tužbenog zahtjeva iz podneska od 3. rujna 2024., odnosno iz podneska od 15. siječnja 2026., kojim je tužitelj konačno postavio tužbeni zahtjev u ovom predmetu, navodi se da niti u odnosu na taj preinačeni odnosno povećani tužbeni

zahtjev nije došlo do zastare. Naime, u svezi s tim navodi se da je na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/24) održanoj 27. svibnja 2024. zauzeto shvaćanje: "U slučaju kada je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP-a), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva." Budući da je u konkretnom slučaju tužitelj postavio konačni (povećani) tužbeni zahtjev u podnesku od 15. siječnja 2026., a to nakon što je u ovom predmetu provedeno vještačenje na okolnost visine nastale štete na plovilu tužitelja, te se dakle radi o povećanju tužbenog zahtjeva iz iste činjenične i pravne osnove, to sukladno navedenom tuženikov prigovor zastare predmetne tražbine tužitelja niti u odnosu na povećani tužbeni zahtjev nije osnovan.

47. U odnosu na visinu nastale štete na plovilu tužitelja odnosno visinu troškova potrebnih za popravak i dovođenje brodice tužitelja u prvobitno stanje, navodi se da je visina tih troškova utvrđena na temelju provedenog vještačenja u ovom predmetu. Premda je prema iskazu zz tužitelja predmetno plovilo popravljeno, tužitelj u spis nije dostavio ukupan račun (sve račune) za popravak predmetnog plovila, već su dostavljena samo dva računa i to račun Servisa Pinjušić broj: 463-01-91 od 21. svibnja 2018. koji izdan na iznos od 3.780,00 kn (bez PDV-a) odnosno iznos od 4.725,00 kn (s PDV-om) koji se odnosi na popravak dva turbopunjača, kao i račun Boat reset d.o.o. Zadar br. 19/1/2 od 29. svibnja 2018. koji se odnosi na dijagnostiku i defektažu unutarbrodskog motora u ukupnom iznosu od 1.000,00 kn (s PDV-om). Sudski vještak Neven Kralj je u svom pisanom nalazu mišljenju popisao radove koje je bilo potrebno obaviti i dijelove koje je bilo potrebno zamijeniti, a koji ukupno iznose 34.952,83 EUR (bez PDV-a), navodeći da taj iznos predstavlja realnu tržišnu vrijednost rada i dijelova potrebnih za sanaciju štete na predmetnom plovilu tužitelja. Budući da stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Nevena Kralja, a koji nalaz i mišljenje nisu u suprotnosti sa ostalim dokazima koji su izvedenim tijekom ovog postupka, te je ujedno opis nastalih oštećenja odnosno potrebnih radova i dijelova za popravak plovila u skladu sa procjenom istih koju je dao i tuženikov procjenitelj Hrvoje Marinčić, koji je u svom usmenom iskazu naveo da je utvrdio da su oba motora u plovilu tužitelja bila potopljena pod morem te da je osim strojarnice potopljen bio i dio interijera brodice, to je stoga sud prihvatio kao osnovan nalaz i mišljenje sudskog vještaka da bi ukupni troškovi potrebni za popravak predmetnog plovila tužitelja iznosili ukupno 34.952,83 EUR. Radi se o iznosu troškova u koji nije uračunat PDV, a radi čega se navodi tuženika da tužitelj u okviru naknade ne bi imao pravo i na onaj iznos koji bi predstavljao PDV ukazuju irelevantnim. Tužitelj je u skladu sa takvim nalazom i mišljenjem sudskog vještaka, u podnesku od 15. siječnja 2026., postavio konačni tužbeni zahtjev za isplatu upravo tog iznosa. Napominje se da između stranka nije bilo sporno postojanje ugovorene odbitne franšize u iznosu od 7.500,00 kn, a što preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije (1 EUR = 7,53450 kn) iznosi 995,42 EUR.

48. Budući da je tijekom ovog postupka utvrđeno da se za vrijeme važenja police kasko osiguranja predmetnog tužiteljevog plovila dogodio osigurani slučaj, prodor mora u plovilo, te da je zbog toga na tužiteljevom plovilu nastala šteta u vidu oštećenja motora i interijera tog plovila, kao i s obzirom na to da je sud tuženikove

prigovore kojima je osporavao tužbeni zahtjev, a koji se odnose na isključenje odgovornosti tuženika u skladu s Općim uvjetima i zastaru tražbine, ocijenio neosnovanim, to je stoga tuženik, kao osiguratelj, dužan isplatiti tužitelju, kao osiguraniku i vlasniku predmetnog plovila, iznos od 34.952,83 EUR, umanjen za iznos ugovorene odbitne franšize od 995,42 EUR, na ime troškova nužnih za popravak i dovođenje predmetne brodice u prvobitno stanje, a sve to sukladno odredbama članka 712. stavak 1. PZ-a. Sukladno tome, sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim isti potražuje od tuženika isplatu iznosa od 33.957,41 EUR, dok je u preostalom dijelu i to za isplatu iznosa od 995,42 EUR, a koji se odnosi na iznos odbitne franšize, zahtjev tužitelja trebalo odbiti kao neosnovan.

49. Odredbom članka 29. stavak 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Stoga su tužitelju na dosuđeni iznos glavnice tražbine od 33.957,41 EUR priznate i zakonske zatezne kamate koje teku od 11. srpnja 2018. do isplate. To iz razloga što je iz stanja spisa razvidno da je i znatno više od mjesec dana od tog datuma tužitelj dostavio tuženiku odštetni zahtjev (od 11. svibnja 2018.) pa stoga tužitelju u skladu s odredbom članka 721. PZ-a pripadaju zakonske zatezne kamate od dana od kojeg ih je isti zatražio. Tužitelju su zakonske zatezne kamate priznate po stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora, jer se u konkretnom slučaju radi o potraživanju iz takvog ugovornog odnosa (ugovor o osiguranju).

50. Slijedom svega naprijed navedenog i sukladno navedenim zakonskim odredbama, odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

51. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavaka 1. i 5. ZPP-a te članka 155. i članka 151. ZPP-a, uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT), kao i odredbi Tarife sudskih pristojbi iz Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, a sve to uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedinih radnji. Kao što je to već prethodno navedeno, tužbeni zahtjev tužitelja je gotovo u cijelosti usvojen, odnosno isti je odbijen samo u neznatnom dijelu i to za iznos od 995,42 EUR, a što čini 2,85% od konačno postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja za isplatu iznosa od 34.952,83 EUR. Budući da tužitelj nije uspio sa svojim zahtjevom u razmjernom neznatnom dijelu, a zbog kojeg dijela nisu nastali posebni troškovi, to je stoga sud, sukladno članku 154. stavak 5. ZPP-a, odlučio da je tuženik dužan naknaditi tužitelju sve opravdane troškove koji su mu bili potrebni za vođenje ove parnice. O zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka odlučeno je prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedinih radnji, a sve obzirom na to da je tužitelj povećao svoj tužbeni zahtjev. Tužitelj je u tužbi potraživao isplatu iznosa od 150.000,00 kn, a što preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije iznosi 19.908,42 EUR. Nakon toga, tužitelj je na ročištu od 7. lipnja 2024., odnosno podneskom od 3. rujna 2024. povećao tužbeni zahtjev potražujući isplatu iznosa od 33.000,00 EUR. Nakon provedenog vještačenja, tužitelj je podneskom od 15. siječnja 2026. postavio konačan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 34.952,83 EUR. Uzimajući u obzir naprijed navedene iznose glavnice tražbine, a koji iznosi ujedno predstavljaju vrijednost predmeta spora, do postavljanja konačnog tužbenog zahtjeva iz podneska od 15. siječnja 2026. puna nagrada u ovom predmetu za svaku pojedinu radnju iznosila je 250 bodova, sve sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a, dok je od postavljanja

konačnog tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 15. siječnja 2026., za isplatu iznosa od 34.952,83 EUR, pa nadalje puna nagrada za svaku pojedinu radnju u smislu odredbi Tbr. 7. t. 1. OT-a iznosila 500 bodova. U skladu s tim, tužitelju su obračunati troškovi parničnog postupka.

52. Tužitelju su kao osnovani priznati troškovi za sastav tužbe od 31. prosinca 2021. u visini od 250 bodova sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a, zatim za sastav obrazloženog podneska od 1. travnja 2025. u visini od 250 bodova sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, zatim za sastav podneska od 3. rujna 2024. u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 8. t. 4. OT-a, zatim za zastupanje na ročištima od 28. rujna 2022., 7. lipnja 2024., 3. rujna 2024. i 8. listopada 2024. u visini od po 250 bodova za svako od tih ročišta sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a, kao i za sastav podneska od 15. siječnja 2026. u visini od 500 bodova sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a te za zastupanje na ročištu od 23. siječnja 2026. u visini od 500 bodova sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a, a što ukupno iznosi 2525 bodova, odnosno 5.050,00 EUR (vrijednost 1 boda iznosi 2,00 EUR sukladno Tbr. 54. OT-a). Na taj iznos troška tužitelju je trebalo priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 1.262,50 EUR sukladno Tbr. 46. OT-a. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 245,54 EUR te trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 469,53 EUR, a sve to u smislu odredbi Tar.br. 1. stavak 1. i Tar.br. 2. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi. Isto tako, tužitelju je trebalo priznati i plaćeni trošak za vještačenje u iznosu od 530,00 EUR te plaćeni trošak za pristup svjedoka Emila Ivezića na ročište od 8. listopada 2024. u iznosu od 420,00 EUR.

53. Tužitelju nisu kao osnovani priznati više zatraženi troškovi za sastav tužbe u visini od 250 bodova, zatim za sastav podneska od 1. travnja 2025. u visini od 250 bodova, kao ni za zastupanje na ročištima od 28. rujna 2022., 7. lipnja 2024., 3. rujna 2024. i 8. listopada 2024. u visini od po 250 bodova za svako od tih ročišta, jer puna nagrada za svaku od navedenih radnji, a u smislu odredbi Tbr. 7. t. 1. OT-a u vezi s Tbr. 8. t. 1. OT-a i Tbr. 9. t. 1. OT-a, sve obzirom na naprijed navedenu vrijednost predmeta spora u vrijeme poduzimanja tih radnji, iznosi 250 bodova za svaku od navedenih radnji, a koliko je tužitelju za iste i priznato, a ne po 500 bodova koliko je tužitelj za svaku od tih radnji zatražio. Nadalje, tužitelju nije priznat više zatraženi trošak za sastav podneska od 3. rujna 2024. u visini od 475 bodova, jer se po ocjeni ovog suda ne radi o jednom od podnesaka iz Tbr. 8. t. 1. OT-a, već o ostalom podnesku za koji tužitelju pripada naknada troška po Tbr. 8. t. 4. OT-a, odnosno u visini od 25 bodova koliko mu je za taj podnesak i priznato, a ne u visini od 500 bodova koliko je to tužitelj zatražio. Tužitelju nije kao osnovan priznat ni zatraženi trošak za sastav podneska od 14. listopada 2024. u visini od 25 bodova, jer je tužitelj tim podneskom samo dostavio dokaz o uplati predujma za vještačenje i uplati troškova svjedoku pa se stoga ne radi o podnesku koji je bio potreban za vođenje postupka i čiji trošak bi trebao pasti na teret tuženika. Na tako nepriznati trošak u ukupnoj visini od 2000 bodova, odnosno u iznosu od 4.000,00 EUR tužitelja ne pripada ni obračunati PDV po stopi od 25% u iznosu od 1.000,00 EUR. Tužitelju nije priznat ni više zatraženi trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 418,07 EUR, jer je sudsku pristojbu za tužbu tužitelj platio u iznosu od 245,54 EUR (1.850,00 kn), za koji iznos je tužitelju i priznata naknada troška po osnovi te sudske pristojbe, a radi čega je njegov zahtjev za više zatraženi iznos s osnova te pristojbe trebalo odbiti kao neosnovan. Isto tako, tužitelju nije priznat ni više zatraženi trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 194,08 EUR, budući da ta sudska pristojba u ovom predmetu, a

sukladno Tar. br. 2. stavak 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 50/2026) iznosi 469,53 EUR, koliko je tužitelju i priznato, a ne 663,61 EUR koliko je tužitelj to zatražio.

54. Sukladno navedenom, tužitelju su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 7.977,57 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 5.612,15 EUR trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u točkama III. i IV. izreke ove presude.

U Splitu 26. lipnja 2026.

Sudac

Paško Bačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od petnaest dana od dana dostave ove presude.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-30889-fb14e**

Kontrolni broj: **0b41b-6be00-60995**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.